Buskenblazer

editie P. Leendertz jr.

bron
'Buskenblazer, Sotternieën' In: Instituut voor Nederlandse Lexicologie (samenstelling en redactie), *Cd-rom Middelnederlands*. Sdu Uitgevers/Standaard Uitgeverij, Den Haag/Antwerpen 1998.

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_bus001busk01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren i.s.m. INL SCHATKAMER VAN DE NEDERLANDSE TAAL

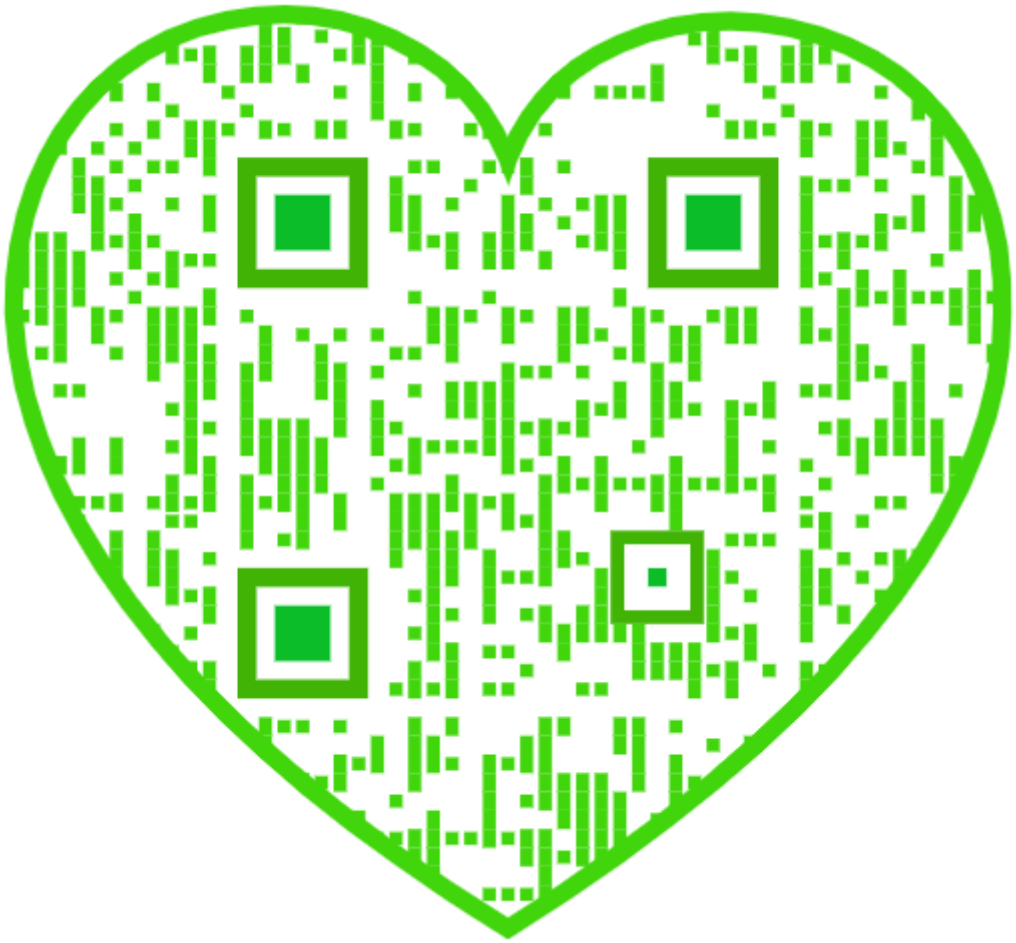

Buskenblazer
Hier beghint die sotternie.

Siet doch, en benic niet hier?
Ic ben een wijtmolder ende drincke gerne bier.
Tesschen, hantscoen canic nayen,
Hoy ende coren canic oec mayen;
Ja, woudic oec daer omme lopen,
Ic can oec copen ende vercopen.
Oec soe benic een temmerman,
Daer ic noit met en wan,
Ic ben oec een molder ende can malen,
Ic can oec wel borghen ende qualijc betalen,

Ic can roden ende hacken,
Ic can brouwen, ic can backen,
Ic can dijcken ende dammen,
Ic can derschen ende wannen;
Noch canic vele dincs meere.
Eesser enich vrouwe of here
Die mi wilt hueren tenen knape?
Al eest dat ic gerne langhe slape,
Ic ben herde traech te minen werke.
Woude hier iement ane mi leggen merke,
Die mi tenen knape woude hueren?
Want ic can wel ter tafelen dueren
Ende oec canic graven ende luken.

***Die ander man*.**
Ende ic can binden steinen kruuken
Ende melcteilen van erden ghedrayt.

***Die ierste man*.**
En trouwen, die duvel brinct u hier gewait
Met uwer foberdien te maken.

***Die ander man*.**
God gheve u ramp in uwe kaken!
Duncket u wesen foberdie?
Alsoe gerne wondic mijn broet als ghie,
Want ic hebbe wijf ende kinder thuus,

***Die ierste man*.**
Jaet, het dunct mi een vri abuus:
Steinen cruuken binden ende melcteilen!
Condi die wel te gader heilen,
Soe sidi wel een constich man.

***Die ander man*.**
Waendi dat ic noch niet meer en can?
Ja woudix mi onderwinden
Ende minen sac van consten ontbinden,
Ic soude van u maken een peert,

Het soude schinen tien pont weert,
Swert van hare ende daer toe ru.

***Die ierste man*.**
God brachte mi ane u,
Ic hore wel, ghi sijt een constenare.
Soudi mi connen verdriven mijn grawe hare
Ende tien jaer jongher maken van dagen,
Dat ic minen wive mocht wel behagen,
Ic soude u gheven goeden loen.

***Die ander man*.**
Jaic, ic sal u maken alsoe scoen,
U wijf sal duncken om u rasen.
Lietic u in dit busken blasen,
Ghi sout al ene ander varruwe ontfaen,
Ghi sout werden alsoe ghedaen,
U wijf en soude u niet connen gekinnen.

***Die ierste man*.**
Bi mijnder trouwen, daer seldi ane winnen,
Op dat mi dat mach ghescien.

***Die ander man*.**
Bi gode, uw wijf saelt wel sien,
Als ghi weder tot hare comt.

***Die ierste man*.**
Alsoe en moetic nemmermeer sijn verdoemt,
En saelt mi niet costen van minen miten.
Si pleeght mi alte dicke mijn lelicheit te verwiten,
Dat ic selden met vreden leve.
Hout, siet, ic sal u gheven
Dese goede borse ende tghelt daer toe.
Ic vercocht gisteren mine goede coe;
Daer es tgheelt in al gheheel,
Dat seldi hebben tuwen deel.
Si gout tien schillinc ende veertich pont.

***Die ander man*.**
Hout, set dat busken ane uwen mont
Ende blaest stijf met al uwer macht.
Ic hebbe soe menich const volbracht,
Ic sal emmer dese oec volbringen.

***Die ierste man*.**
Salix iet te bat singhen?
Want dat en constic noit geleren.

***Die ander man*.**
Jaghi, en u varwe sal u verkeren
Ende u stemme sal werden claer.

***Die ierste man*.**
Keren, god gheve u een goet jaer,
Tot alden ghelde wetix u danc;
Machic beteren ane minen sanc,
Soe eest tghelt te male behouden.

***Die ander man*.**
Nu blaest in, dat god moets wouden.
Ja boye, nu sidi een man.
Ic swere u bi sente Jan,
Dat hi niet en leeft op desen dach,
Die u met oghen noit en sach,
Dat hi u niet kinnen en sal.

***Die ierste man*.**
Nu wouts god ende goet gheval,
Hoe ic sal varen met minen wive.
Des es leden vier daghe ende vive,
Dat si mi mijn lelicheit verweet.
Nu willic thuusweert gaen gereet,
Ende laten haer sien hoe ic haer behage.
Si heeft ghedaen soe grote claghe,
Dat ic lelic was ende out;
Dies en hebbic nu nemmermeer scout,
Want mijn anschijn heeft nu een ander huut.

***Die ander man*.**
Dat doeghet, ende tghelt vander coe es in de muut.

***Die ierste man*.**
En trouwen, ic ben ghebetert an mijn springen.
Hulp god, hoe claer salic nu singen!
Nu hebbe god lof ende danc,
Ic ben ghebetert ane minen sanc
Alsoe wel als ic ane mijn scoenheit bin.
O wijf, mijn minnekijn, laet mi in,
Ende comt, besiet mi nu!

***Sijn wijf*.**
Keren, siet met desen scu!
Wat duvel, wie heeft u soe begaet?

***Die ierste man, haer man*.**
Ic hebbe in enen joeghtborren ghebaet.
Hebdi mijns nu eneghen lost?
Dese scoenheit heeft mi ghecost
Tgheelt van onser coe algheel.

***Sijn wijf*.**
En trouwen, dies hebbe die duvel deel,
Hebdi tgheelt hier omme ghegheven?

***Die ierste man, haer man*.**
Jaic, ende mi en es niet bleven,
Die borse ic gafse oec met,
Ende hi heeft mi een busken an minen mont geset,
Daer bliesic in al mijn macht,
Ende daer quam uut soe groten cracht,
Dat ic ben worden aldus scoene.

***Sijn wijf*.**
Keren, hoert, dat u god loene,
Een wijf vare wel met desen man!
En trouwen, die duvel brachter mi an.
Ghi sijt recht swert al een moriaen.

Die ierste man, haer man.
Wat duvel! benic alsoe ghedaen?
En benic niet scoene, wit ende claer?

Sijn wijf.
Jaghi, ghi sijt een quaet jaer:
Ic en sach noit leliker creature.
Wat, Gheert, lieve ghebure,
Comt ende besiet minen man!

Gheert, sijn ghebuer.
Goesen, bi sente Jan,
Wie heeft u alsoe begaet?
Ghi hebt emmer in ene weedtcupe gebaet:
U anschijn es al met swerten bestoven.

Die ierste man, haer man.
Ay mi, ende benic al verscoven?
Es dit emmer seker waer?
Latet mi doch sien in enen spiegel claer,
Dat ic mi selven mach anesien.

Sijn wijf.
En trouwen, dat sal u ghescien.

Die ierste man, haer man.
Hulpe, hulpe, goede lie!
Des wonders ghelijc en sach ic nie,
En was nie man aldus bedroghen.

Sijn wijf.
Ghi wanet, dat ic hadde gheloghen,
Vul ondier sot!

Die ierste man, haer man.
Ghi segt waer, alsoe hulpe mi god,

Ic mach nu wel een sotkijn sijn.
Ey uutvercoren minnekijn,
Hulpt mi, dat icx mach werden quite.

Sijn wijf.
Bi gode, ic en gaver niet omme ene mite,
Al bleefdi ewelijc alsoe ghedaen.

Die ierste man, haer man.
Ic hoere wel, u en leter niet aen,
Al es mijn anschijn aldus verkeert.
Goede ghebuer, goede Gheert,
Hoe salicx quite moghen weerden?

Gheert, sijn ghebuer.
Men sal u anschijn met seiken eerden
Ende met ander dinghen die daer toe hoeren.

Die ierste man, haer man.
Hulpe, hulpe! soe salic versmoren,
Gheet men mi met stilder seiken toe.

Sijn wijf.
Ic woude ic tgheelt hadde van mijnder coe,
Dat ghi dus wel hebt bestaet,
Ende ghi in enen scijtputte haet gebaet,
Vul ondier keitijf!

Die ierste man, haer man.
Al waerdi noch alsoe quaden wijf
Ende ghi noch alsoe vele daer toe sout seggen,
Ic salder tgheelt van onser soch an leggen,
Of ic saels werden quijt.

Sijn wijf.
Keren, nu siet dit scoen abijt,

Dat mijn man heeft ontfaen!

Die ierste man, haer man.
Wat, die lodder gaf mi te verstaen,
Dat ic soude scoen werden ende wel singen,
Ende jonc soude werden ende verre springen,
Ende dat ic u al te wel soude ghenoegen.

Gheert ghebuer.
Bi gode, men moet in dbeste voeghen,
Hi hevet ghedaen om beters wille.

Sijn wijf.
Keren, goede ghebuer, swijcht al stille!
Ghi sout mi oec verscoven maken.
Hi ware weert, dat icken smete onder sijn kaken
Ende hi nemmermeer in mijn huus en quame.

Die ierste man, haer man.
Keren, in leeds duvels name,
Aldus vele en seidicker niet toe,
Doen ghi tgheelt van onser goeder blaren coe
Verseerdet ane broeder lollaert,
Ende minen goeden grauwen tabbaert
Lietti voer sijn ghelach te pande.
Ic saelt u segghen, al eest scande,
Ende makent al mine gheburen cont.

Gheert ghebuer.
Keren, ghebuer, hout uwen mont,
Ghi sout u wijf al te scanden maken.

Sijn wijf.
God gheve hem ramp in sijn kaken;
Hoe condi dit van mi ghesegghen?

Die ierste man, haer man.
Ic sach den lodder op u legghen,
Oec hinc sijn flesschelkijn op den eers,

Ende oec lach hi lanchs, hi en lach niet dweers;
Ic sach herde wel, wat ghi deet.
Ic en was noit sint te bat ghevreet,
Dat ic u sach metten bloeten knien.

Sijn wijf.
Ic mochte na die vloijken sien,
Vul out quaet grijsaert!

Die ierste man, haer man.
Wat duvel maecte dan die lollaert,
Dat hi alsoe lach en roerde sijn lijf?

Sijn wijf.
God gheve u ramp, vul keitijf,
Dan hadde ons beiden niet dan spel.

Die ierste man, haer man.
Wattan, het en ghenoeghde mi nie wel
Tspel, dat ghi daer bedreeft.

Sijn wijf.
Swijt! hets jammer dat ghi leeft,
Vul ondier plavant!
Ic sal u smiten op uwen tant!

.ij^{c}. vi. vs.
Ghi goede liede, dit spel es ghedaen;
Ghi mocht wel alle thuusweert gaen
Ende lopen alle den graet neder.
Ghenoeghet u, comt alle weder.